

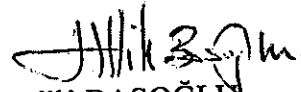
2/667
17792-45811

ADALET ve KALKINMA PARTİSİ	
T.B.M.M. Grup Başkanlığı	
Tarih :	15.06.2005
Sayı :	895

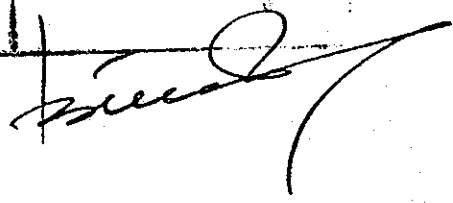
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Yükseköğretim Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılması hususunu saygılarımla arz ederim.

Atilla BAŞOĞLU
Adana Milletvekili

Adı Soyadı	
Kısaca İçerik	Milli Eğitim Bakanlığı Kararları
Tarih	08.01.2006 2/667
K. Md. No	21900000000000000000
Başkan	

GEREKÇE:

Anlattığımız şey karşımızdakinin anladığı kadardır ve bir insanın en rahat anladığı ve anlattığı dil tabii olarak ana dilidir. Ne yazık ki coğrafyamızda yaklaşık iki asırdır kendi öz dilini bırakıp başkalarının dilinde anlaşılmak özentişi hasıl olmuştur.

Dil teorisiyle uğraşan akademisyenlerden bazıları dilin gerçekliğin resmi olduğuna inanırlar. Her toplum, dilini kendi gerçekliğinden yola çıkarak inşa ediyorsa, başkalarının diliyle anlamak ve anlatmak başkalarının toplumsal gerçekliğini hayatında esas almak anlamına gelmektedir. Birey dünyayı önce kendisi için sonra yaşadığı toplum için anlamlı kılmalıyken, başka toplumların sorunsallarıyla uğraşmak ancak başka dilleri kendininkine üstün kılan bireylerin toplumlarında olabilir. Başka toplumların menfaatini kendininkilere göre öncelikli kabul etmek ise ancak sömürge zihniyetinde mevcuttur. Sömürge psikolojisini yaşamakta ısrarcı toplumlar ise kendi geleceklerini kendi elleriyle karanlığa gömerler.

Ortaçağ, efsanelerle örülü bir zamandı. Ancak günümüzde "Yeni Ortaçağ" yaşandığı iddiaları gündeme gelmekte ve iktidarlara, modernleşmenin bozduğu büyüyen yeniden inşa etmek gayretine düştüklerinden bahsedilmektedir. Bugün küreselleşmenin, bireyleri dünyayı her gün küçültmekte olan bir köye çevirdiğini, her bir ferdi tek bir dünya toplumunun vatandaşı haline getirmekte olduğunu dile getirdiği sıklıkla görülmektedir. Evrensel ilkeler etrafında birleşen insanlık bir denizde buluşacak ırmaklar gibi birbirine akmakta ve tek bir denizcesine beraber olacakları güne yönelmektedir. Bu kocaman bir yalandır ve tek bir işlevi vardır. Ulusal bağları zayıflatılan bireylerin başkalarının ülkülerinin neferliğine müsait hallerinin üretilmesi. Bugün iletişim araçları ve teknolojiye gelişmelerin dünyayı önemli bir dönüşüme maruz bıraktığını inkar etmek lüzumsuzdur ancak hiçbir ulus bir başka ulusun yaşam tarzını benimsemeye ve bunun küresel kültür olduğu lokmasını yutmaya mecbur değildir. Dünyanın yeni şekli artık tek bir yabancı dili dahi kifayetsiz bırakmaktadır ancak dil öğrenmenin nihai yolunun yabancı dilde eğitimden geçtiği masalına inanmak da biraz fazla iyi niyetli olmak anlamına gelmektedir. Türk bireyi, birçok yabancı dili literatürü ve toplumsal gelişmeleri takip edecek düzeyde bilmeli ancak ana diline kendi toplumuna yabancılaşmayacak şekilde yetiştirilmelidir. Öz diline hakim olarak yetişecek bir nesil, ayaklarını daha sağlam yere basacak, bunun yanında şahsiyetine sahip çıkarak uluslararası işbirliklerine daha fazla faydalı olabilecektir.

Türkiye Cumhuriyeti, dilde İstanbul Türkçe'sini esas almıştır. Yerel aksanlar, kişilere sempatik ve doğal gelse dahi medeniyet, her ulusa resmi muamelelerinde standart dilini kullanmayı gerekli kılar. Yükseköğretim kurumları, bireylerin sadece mesleki melekeleri edindikleri yapılar değil, aynı zamanda medeni ve sosyal alışkanlıkları da kazanacakları eğitim yuvalarıdır. Diksiyon dersleri lüks değil, toplumsal bir gerekliliktir. Yerel nitekim taşıyan halk müziği eserlerinde yöresel üslubun makbul olması, sanat müziği eserlerinde ise yerel aksanların kabul edilemeyeceği gibi, özellikle yurt sathında bütünlüğü temsil eden mesleklerde, doktorlarda, öğretmenlerde, siyaset adamlarında, memur ve devlet adamlarında yöresel çizgilerinden arındırılmış bir dilin gerekli olduğu medeniyetin gereğidir. Devletimizce kurulmuş olan birçok devlet konservatuvarı kültür hayatına yapılan önemli yatırımlar olmakla beraber, istihdam problemleri birçoğunu piyasaya mahkum etmektedir. Bu değerlerimizin üniversitelerimizde doğru konuşma dersleri vermesi hem onların istihdam edilmesini sağlayacak hem de kültür hayatımıza önemli bir katkı sağlayacaktır. Bu derslerden öncelikle Edebiyat Fakülteleri gelmek üzere, öğretmen yetiştiren okullarımızın faydalandırılması eğitimcilerin eğitimi ilkesi gereği faydanın artarak yurt sathına yayılmasına yol açacaktır.

**YÜKSEKÖĞRETİM KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TEKLİFİ**

Madde 1.- 2547 sayı ve 4/11/1981 tarihli Yükseköğretim Kanunun 4. maddesinin (a) fıkrasına aşağıdaki 8. bent eklenmiştir.

8) Türk diline yazılı ve sözlü olarak hakim, ihtisas alanında ise, en az bir yabancı dilde, literatürü takip edecek derecede sözlü ve yazılı dili geliştirmiş bireyler yetiştirmek.

Madde 2.- Yükseköğretim Kanunun 5. maddesine aşağıdaki (i) bendi eklenmiştir.

i) Yükseköğretim kurumlarında en az bir yabancı dil layıkıyla öğretilir ancak, bütün kurumlarda eğitim dili Türkçe'dir.

Madde 3.- Yükseköğretim kanunun 12. maddesine aşağıdaki (i) bendi eklenmiştir.

i) Türkçe'nin edebiyat ve bilim dili olarak gelişimine katkıda bulunmak.

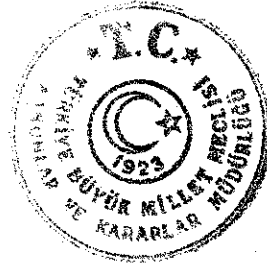
Madde 4.- Yükseköğretim kanunun 42. maddesinden aşağıdaki ifade çıkarılmıştır.

"Eğitim-öğretimini kısmen veya tamamen bir yabancı dilden yapan"

Madde 5.- Yükseköğretim kanununa aşağıdaki ek madde ilave olunmuştur.

Ek Madde 24.- Yükseköğretim kurumları Türkiye Cumhuriyeti tarafından esas alınmış olan İstanbul Türkçe'sinin doğru konuşulmasını temin için, öğrencilere diksiyon dersi verecek öğretim üyeleri istihdam ederler. Bu öğretim üyeleri öncelikle öğretmen yetiştiren kurumlarda görevlendirilirler. Bu görevi yürüteceklerde bir devlet konservatuarının tiyatro bölümünden mezun olmak ve seçici kurul denetiminden geçmek şartı aranır.

Devlet Tiyatroları bünyesinde hala görev yapmakta bulunan yahut buralardan emekli olmuş sanatçılar, Yükseköğretim kurumlarında yarı zamanlı olarak istihdam edilebilirler.

ASLI GİBİDİR

Gündüz DİNCER
Kanunlar ve Kararlar Müdürü